

Joris Iven

Gedichten van Bukowski

Charles Bukowski (1920-1994) was een bijzonder productief Amerikaans schrijver en dichter met een oeuvre van duizenden gedichten, honderden korte verhalen en zes romans. Charles Bukowski was de zoon van een jong migrant-engezin, met een vader van Poolse afkomst en een Duitse moeder, die al op jonge leeftijd een zwerversbestaan leidde, vertrouwd met goedkope pensions, achterbuurten, simpele baantjes en dronkenschap. Los Angeles, de stad naar waar zijn ouders waren uitgeweken, werd vanaf 1947 ook zijn thuishaven. Charles Bukowski hield er een druk liefdesleven op na, wat ook uit zijn werk met een sterk autobiografisch karakter blijkt: in 1947 ging hij samenwonen met Jane Conney Baker, in 1957 trouwde hij met Barbara Freye, in 1964 kreeg hij een dochter Marina Louise met zijn vriendin Frances Smith en in 1976 ontmoette hij Linda Lee Beighle met wie hij in 1985 trouwde. De hierbij vertaalde gedichten komen uit de verzamelbundel *De genoegens van de verdoemden* (2007).

VOOR JANE: MET ALLE LIEFDE DIE IK HAD
EN DIE NIET GENOEG WAS

ik pak de rok op,
ik pak het fonkelende halssnoer
met zwarte kralen op,
dit ding dat ooit
rond haar huid bewoog,
en ik noem God een leugenaar,
ik zeg dat alles wat bewoog
als dat
of mijn naam
kende
nooit kon sterven
in de gewone waarheid van het sterven,
en ik pak
haar mooie
jurk op,
waar alle schoonheid uit verdwenen is,
en ik spreek
tot alle goden,
joodse goden, christelijke goden,
schilfertjes van schitterende dingen,
idolen, pillen, brood,
vadems, risico's,
de gekende overgave,
ratten in de jus van 2 die helemaal gek waren
geworden
zonder enige kans,
kolibrie kennis, kolibrie kans,
ik verlaat me hierop,
ik verlaat me op dit alles
en ik weet:
haar jurk op mijn arm:
maar
ze zullen
haar niet aan me teruggeven.

VOOR JANE

225 dagen onder de zoden
en jij weet meer dan ik.

ze hebben lang je bloed afgenomen,
jij bent een droog stuk hout in een mand.

gaat het zo?

in deze kamer
werpen de uren van liefde
nog altijd schaduwen.

toen je vertrok
nam je bijna
alles mee.

ik kniel 's nachts
voor de tijgers
die met niet zullen laten leven.

wat jij voor me was
zal me niet opnieuw overkomen.

de tijgers hebben me gevonden
en het maakt me niets uit.

DE MEREL

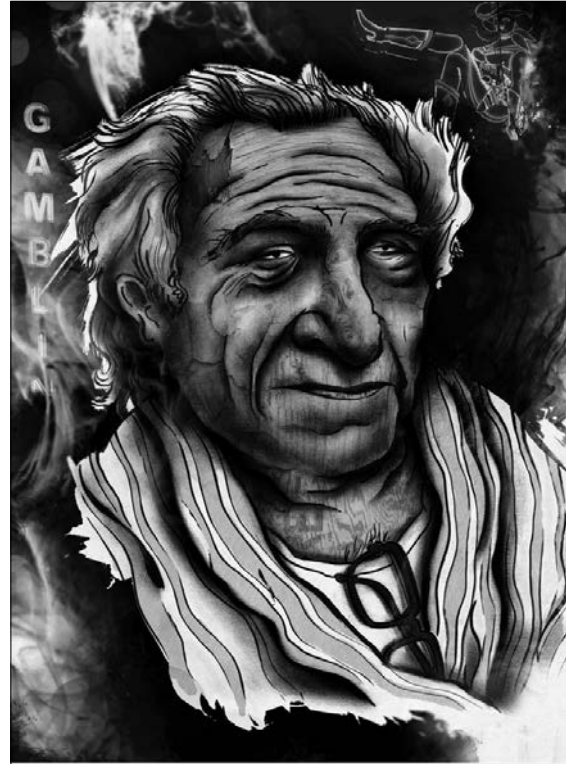
er zit een merel in mijn hart die
eruit wil
maar ik ben te
sterk voor hem,
ik zeg, blijf erin, ik ben niet
van plan iemand jou te laten
zien.

er zit een merel in mijn hart die
eruit wil
maar ik giet whisky over hem heen en inhaleer
sigarettenrook
en de hoeren en de barkeepers
en de bedienden van de kruidenierszaak
zullen nooit weten dat
hij daar binnenin
zit.

er zit een merel in mijn hart die
eruit wil
maar ik ben te sterk voor hem,
ik zeg, blijf erin zitten, wil jij me
in de war brengen?
wil jij het werk
verknallen?
wil jij mijn boekverkoop in Europa
verpesten?

er zit een merel in mijn hart die
eruit wil
maar ik ben hem te slim af, ik laat hem alleen
soms 's nachts eruit
als iedereen slaapt,
ik zeg dan, ik weet dat jij daar bent
en wees niet
bedroefd.

dan zet ik hem terug,
maar hij zingt een beetje
daar binnen, ik heb hem toch niet helemaal laten
sterven
en zo slapen we
samen
met ons
geheime pact
en het is ontroerend genoeg
om een man te laten
huilen, maar ik
huil niet, jij
wel?

Charles Buwkowski

ALS EEN DOLFIJN

sterven heeft zijn ruwe kant.
geen ontkomen aan.
de gevangenisdirecteur heeft zijn blik op mij gericht.
zijn kwade oog.
ik maak nu een moeilijke tijd door.
in afzondering.
opgesloten.
ik ben niet de eerste, en niet de laatste.
ik zeg je gewoon hoe het is.
ik zit in mijn eigen schaduw.
het gezicht van mensen wordt wazig.
oude liedjes draaien nog.
de hand onder mijn kin, droom ik
nergens van terwijl mijn verloren kindertijd
omhoog springt als een dolfijn
in de bevroren zee.

KROEGLOPER

Jane, die nu al 31 jaar dood is,
had zich nooit kunnen
indenken dat ik een scenario zou schrijven over onze dagen
die we samen doorbrachten met drank
en
dat er een film van zou worden gemaakt
en
dat een mooie filmster haar rol
zou spelen.

ik hoor Jane nu zeggen: "Een mooie filmster! O,
in godsnaam!"

Jane, dat is show biz, dus ga maar weer slapen, schatje, omdat
ze, hoe ze ook hun best deden, ze
gewoon niemand konden vinden die precies zoals
jij was.

en ik
ook niet.